

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XV Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

17 травня 2022 року

м. Рівне

УДК 001+37+316.3
Н 34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: збірник матеріалів XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Рівне, 17 травня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 188 с.

Оргкомітет конференції:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор – **голова оргкомітету**

Дейнега Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор – **заступник голови оргкомітету**

Поліщук Ольга Павлівна – доктор філософії, доцент – **заступник голови оргкомітету**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор економічних наук, професор

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор

Грицай Наталія Богданівна – доктор педагогічних наук, професор

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент

Баліка Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент

Гамза Анна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Станіславчук Наталія Іванівна – здобувач ступеня доктора філософії PhD

Мовчко Олег Петрович – здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Кулакевич Людмила Миколаївна – здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 5 від 26 травня 2022 р.)

функціональної теорії, яка будується на принципі системної побудови суспільства, як важливої складової модернізації. Суть її полягала в тому, що подібно як складові організму, які є взаємопов'язаними і взаємозалежними у процесі взаємодії, так і суспільні інститути тісно пов'язані і співпрацюють між собою [5, с. 42].

Процес розвитку основ теорії модернізації продовжувався і в наступні часи. У 1950-1980-ті роки теорія модернізації набула ще більшого поширення. Вагомий внесок для її подальшого розвитку зробили такі відомі дослідники як В. Ростоу, А. Органський, М. Леві, Д. Лернер, Н. Смелзер, С. Блек. Наприклад, В. Ростоу у своїй праці «Стадії економічного зростання» розкрив та проаналізував п'ять стадій розвитку суспільства від аграрного до суспільства масового споживання. Він зауважив, що під час цього переходу відбувається виникнення національної держави. У своїй праці він приділив значну увагу терміну «модернізація», яка розглядалася ним як революційний процес, який був повністю пов'язаний із радикальними та глобальними змінами [1, с. 149].

Згодом модернізацію почали розглядати як еволюційний процес. Еволюція у свою чергу повинна була відбуватися в рамках певних етапів модернізації, через які повинні були пройти всі суспільства. С. Блек виділив чотири основні та дуже важливі стадії модернізації: 1) перша стадія – виклик modernity – це первісне протистояння суспільства, яке характеризувалося традиційним рівнем знань з додаванням нових ідей та інститутів, що призводить до появи прихильників, які прагнуть до модернізації; 2) друга стадія – об'єднання модернізаторської еліти – ця стадія характеризується переходом влади до осіб, які прагнуть модернізаційних змін; 3) третя стадія – це економічне піднесення та соціальні зміни, коли суспільство переходить від аграрного до урбанізованого та індустріального; 4) четверта стадія – це стадія, на якій економічні та соціальні зміни призводять до глобальної реорганізації соціальної структури суспільства. Саме звідси і поширилася думка, що модернізація – це прогресивний процес.

Наприкінці 1960-х років класична теорія модернізації почала активно критикуватися. Критика надходила не тільки ззовні, але і з боку самих вчених, які були зайняті дослідженням модернізації. Почали виникати нові теорії залежного розвитку та теорії світових систем. Це призвело до того, що у 1970-х роках теорія модернізації зазнала великих змін. Як приклад, розуміння модернізації вже не вважалося лінійним процесом, а традиційність і сучасність не були вже зовсім протилежними. Вчені, які піддали критиці теорію модернізації, звернули особливу увагу на багато помилкових та некоректних припущень, методологічних проблем та основ модернізаційної перспективи.

Кінець 70-х років – початок 80-х років ХХ століття був пов'язаний із відродженням і поверненням до модернізаційної перспективи. В результаті цього розширилось коло факторів історичного розвитку, відбувся перехід до багатовекторного розуміння розвитку, головна увага в якому зосереджувалася на традиціях та міжнародному контексті. Односторонні теоретичні уявлення були замінені на змістовне та історичне уявлення процесів, які в результаті призводять до певних змін. Нове покоління дослідників теорії модернізації сформуливали інші ідеї дослідження та аналізу модернізації. З'явилися такі поняття як «нова модернізація», безперервна модернізація.

На 90-ті роки ХХ століття припадає формування та становлення нової версії модернізаційних досліджень. Її фундаторами стали такі відомі вчені та дослідники як Е. Тіріакян, П. Штомпка, К. Мюллер та інші. Ядром нової версії стали такі важливі положення: 1) відмова від одностороннього розуміння модернізації і перехід до західних інститутів та цінностей; 2) розуміння та підтвердження позитивної ролі соціокультурної традиції під час модернізаційних змін; 3) приділення більшій увазі зовнішнім, міжнародним факторам; 4) відхід від основних положень еволюції і переведення акценту уваги на конкретних осіб, які своїми діями сприяють зростанню або зміні ситуації; 5) історичність підходу. Визначення необхідності кардинальних змін в залежності від історичної епохи та залежності між результатами здійсненої модернізації та взаємодії із культурними, політичними, соціальними та іншими цінностями; 6) відмова від розуміння модернізації як єдиного процесу системних змін; 7) розуміння модернізації як безперервного процесу. Тобто існують періоди, коли відбувається підйом і країна розвивається, а є періоди, коли навпаки відбувається спад, в результаті якого країна потрапляє в кризу [3, с. 243-244].

Висновки. Отже, можна сказати, що процес формування та становлення теорії модернізації є доволі тривалим. Її основи були закладені ще задовго до того, як була сформована класична теорія модернізації у середині ХХ століття. Основні положення цієї теорії були актуальними аж до кінця ХХ століття, коли вона була замінена на сучасну теорію модернізації. В результаті чого відбулася трансформація та вдосконалення теоретичних основ підходу до модернізації, яка посприяла перетворенню односторонньої та абстрактної моделі у багатоаспектну та більш гнучку, що справді було дуже позитивним та важливим.

Список використаних джерел:

1. Ибрафимова Т. Н. Теория модернизации: история и современность. *Университетские чтения*. Пятигорск. 2008. С. 148 – 152.
2. Куренной В. А. Модернизация теория модернизации. *Гуманитарный контекст*. 2009. № 2. С. 84 – 91.
3. Побережников И. В. Теория модернизации: основные этапы эволюции. *Проблемы истории России*. Екатеринбург. 2001. Вып. 4. С. 217 – 246.
4. Спенсер Г. Опыты научные, политические и философские. Мн.: Современ. литератор. 1999. 1408 с.
5. Шашина М. В. Модернізаційна парадигма в сучасній структурно-функціональній теорії. *Причорноморські економічні студії*. № 36 (2). 2018. С. 39 – 43.
6. Шевчук Д. О. Теорії модернізації і демократичний транзит. *Демократичний транзит у країнах Вишеградської групи й Україні*. 2018. С. 36 – 55.

ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ

Таргонська А. І., здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Мартинчук І. І., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Еволюція державно-правової системи Великобританії від абсолютизму до конституційної монархії тривала з кн. ХVІІ ст. На початку ХІХ ст. рух за реформу парламенту в Сполученому королівстві Великобританії та Ірландії отримав новий імпульс. Метою цієї наукової розвідки є аналіз реформи виборчої системи Англії 1832 р. та її наслідків.

Рух почався в Ірландії. Ірландська католицька асоціація розгорнула широку агітацію за емансипацію католиків – тобто за рівність конституційних прав між католиками і протестантами [4, с. 304]. Існуючий в Ірландії виборчий ценз у 40 шиллінгів давав право католику брати участь у виборах, але, щоб стати членом парламенту, йому було потрібно принести в письмовому вигляді присягу верховній владі, від чого протестанти були позбавлені. Нерівність виявлялася в багатьох сторонах суспільного життя, у веденні судових справ, в армії. Так, в 1828 р. судові справи вели 2023 протестанти і лише 39 католиків. Масові виступи за емансипацію католиків були першим організованим рухом в Ірландії у спільній боротьбі за конституційні права. Асоціація отримала всенародну підтримку: кожен католик приносив один пенні на місяць до дверей церкви.

У січні 1828 р. прем'єр-міністром Великобританії став герцог, Артур Уелслі Веллінгтон – національний герой, який здобув перемогу над Наполеоном у битві союзницьких військ при Ватерлоо, за що отримав в народі ім'я «Залізного Герцога» [5, с. 44]. У парламенті та кабінеті міністрів він представляв угруповання найбільш консервативно налаштованих торі. Однак серія виступів ірландських католиків, а також великий політичний досвід служби в Ірландії на провідних посадах англійської адміністрації підказували йому, що британські парламентарії повинні піти на поступки. Веллінгтон спирався на підтримку одного з лідерів торі, Роберта Піля, другу особу після намісника Ірландії, якого ввів у свою адміністрацію. Веллінгтон і Піль переконали короля Георга IV прийняти вимоги католиків. У цей час О'Коннел, один з лідерів ірландців, здобув перемогу на виборах і отримав місце в парламенті [1, с. 213].

Більш про емансипацію католиків був підготовлений Пілем, а Веллінгтон використав увесь свій вплив, щоб більш пройшов через палату лордів і став законом в квітні 1828 р. Проте закон позбавляв виборчого права ірландських фрігольдерів, що користувалися цензом у 40 шиллінгів, ценз був підвищений до 10 ф. ст. Таким чином, електорат скоротився з 230 тис. чоловік до 14 тис. [4, с. 305-306].

Тим часом перемога ірландських католиків викликала великий резонанс в Англії і мала вплив на зростання активності самих різних верств населення. У ході економічної кризи, що охопила країну у 1829-30-х рр. піднялася хвиля страйків. З'явилися озброєні групи робітників, ходили чутки, що вони проходять військове навчання. Знову спалахнув аграрний рух в Ірландії. Тільки в одному 1832 р. було зареєстровано 9000 аграрних «злочинців». Їм приписували підпали і псування худоби, напади на окремих осіб і вбивства. У безпосередній близькості від столиці, в Південній і Південно-Східній Англії, почалися заворушення сільськогосподарських робітників.

З 1829 р. рух за парламентську реформу став стрімко розвиватися. Характерно, що в попередні роки (з 1824 до 1829 рр.) питання про парламентську реформу практично не ставилося, і протягом цього часу в парламент не було подано жодної петиції з цього приводу. Самий гарячий поборник реформи лорд Джон Рассел у своїй промові, виголошеній у палаті громад 3 травня 1827 р., зазначив, що до можливої реформи багато хто ставиться з великою байдужістю. Але дуже скоро ця бездіяльність змінилася вибухом енергії народу [1, с. 242].

На багатолюдних мітингах оратори-радикали наполегливо повторювали, що всі лиха країни походять від злочинного витрачання народних коштів: існувала практика підкупу парламентаріїв, роздача пенсій парламентаріям, яка ніким не контролювалася, борг держави був непосильним, в той час як продовжували діяти абсолютно непотрібні установи [1, с. 244]. Парламент не звертав уваги на палкі виступи ораторів, на настрої широких верств населення. На численних мітингах висловлювалася думка, все більш зрозуміла для мас, що діяти в інтересах народу може тільки такий уряд, який буде обрано самим народом.

Про зміни в настроях робітничих мас свідчили листи, які надходили на ім'я нового короля Вільгельма IV з нагоди його воцаріння містили вимоги радикальних реформ. Новий король у відповідь переніс 23 липня 1830 р. засідання парламенту, а потім і зовсім розпустив його. У той час як загальна увага була зосереджена на виборах, сталася подія, яка надала парламентській боротьбі ще більшої гостроти, у Франції відбулася революція. У липні 1830 р. уряд цієї країни було скинуто, король вигнаний з країни.

Прихильники реформи, віги, запропонували законопроект, який передбачав деякі суттєві зміни в англійській парламентській системі. За законопроектом ліквідувалося більшість «гнилих» і «кишенькових» містечок [2, с. 150]. Частина дрібних виборчих округів, які раніше надсилали до парламенту по два депутати, зберігали право лише на одне місце. Загалом звільнялося 143 депутатських мандата. З них 13 місць надавалося Шотландії та Ірландії, інші 130 місць, що залишилися ділилися порівну між міськими та сільськими округами. У цілому 65 місць отримували міста, що вирости в роки промислового перевороту і раніше не були представлені в парламенті. Це означало, що землевласницька знать позбавлялася монополії в політичному житті. Майновий ценз у графствах підвищувався з 2 ф. ст. до 10, а іноді і до 50 ф. ст. У містах встановлювалася десятифунтова ценова кваліфікація [2, с. 150-151]. Таким чином, була зроблена серйозна поступка промисловій буржуазії, представники якої тепер отримали політичні права.

Більш про реформу дещо розширив кількість виборців за рахунок прошарків міської та сільської буржуазії. Торі намагалися зберегти свій вплив у парламенті. Більш пройшов більшістю в один голос, а при обговоренні деталей більша в комітеті уряд залишився в меншості. Тоді уряд розпустив палату і призначив нові вибори. Опір з боку торійської реакції викликав вибух невдоволення в країні [2, с. 151].

В новообраному парламенті віги отримали міцну більшість в 136 голосів, і більш порівняно легко пройшов у палаті громад. Але палата лордів восени 1831 р. майже без обговорення відкинула законопроект. Здавалося, в рамках діючої конституції більш приречений на провал. Виникла загроза суспільного невдоволення.

Коли більш про реформу втретє був внесений в палату громад і прийнятий нею, лорди вдалися до маневру: більшістю в дев'ять голосів вони його прийняли, але потім, під час обговорення за статтями, фактично відкинули всі перетворення. Прем'єр-міністр Грей у відповідь на це подав у відставку. Враховуючи обстановку в країні, король Вільгельм IV змушений був знову доручити Грею сформувати кабінет. Щоб врятувати більш про реформу, Грей ультимативно зажадав від короля права на призначення такої кількості нових лордів, якої буде достатньо, щоб забезпечити більшість прихильників реформи. Король дав свою згоду, і лорди капітулювали перед цією загрозою. Верхня палата затвердила більш, 7 червня 1832 р. він був підписаний королем, тобто став законом [1, с. 247-248].

Вибори до нового парламенту восени 1832 р. проходили в обстановці загального підйому. Віги отримали більшість місць у палаті, здійснили зміну системи представництва та обіцяли вирішити найбільш важливі проблеми суспільства. У новому парламенті змінилася роль радикалів. Разом з ірландськими депутатами і незалежними вони склали групу в 190 чоловік. Консерватори (як тепер все частіше стали називати торі) зазнали нищівної поразки на виборах і опинилися в палаті в меншості [1, с. 250].

Реформа не змінила процедуру підготовки і розгляду законопроектів, однак у політичне життя вона принесла істотні зміни. У результаті скорочення представництва «кишенькових» містечок змінилося співвідношення сил між обома палатами і короною за рахунок посилення ролі палати громад. Зростає обсяг її діяльності: сесії стають довшими, робота в парламенті йде інтенсивніше. Розширення електорату, та увага, з якою виборці стежили за виступами депутатів, виявилися серйозним стимулом для активізації діяльності членів нижньої палати. Чисельність пасивної групи, так званих «задньолавочників», з часом зменшувалася. До середини століття значно скоротилося і число незалежних депутатів, що відображало подальше розмежування політичних сил в країні і в парламенті [1, с. 250].

Реформа сприяла формуванню двопартійної системи. Якщо до початку 30-х рр. торі і вігі були за своїм характером швидше парламентськими угрупованнями, то вже до середини століття дедалі помітнішим ставало їх перетворення в партії консерваторів і лібералів. Вони не були партіями в сучасному розумінні цього слова, однак і консерватори, і ліберали протягом 30-40-х рр. істотно просунулися у виробленні партійної ідеології, організаційних структур, форм і методів діяльності у виборчому процесі.

Промислова буржуазія домоглася успіху, отримала відкритий доступ до політичної влади. Широки ж верстви англійського народу, які взяли найактивнішу участь у боротьбі за парламентську реформу, – це перш за все жителі міст і сільської місцевості – виборчих прав не отримали. Плодами перемоги скористалися вігі, які керували рухом і радикали [3].

Отже, парламентську реформу 1832 р. можна без сумніву назвати «великою». Її значення дійсно велике, бо вона поклала початок створенню сучасного громадянського суспільства в Великобританії, процес формування якого в XIX ст. відбувався в декілька етапів. Реформа 1832 р. була першим важким кроком у цьому демократичному русі.

Реформа 1832 р. стала завершенням одного і початком другого періоду в історії країни, що тривав аж до середини століття. Суспільство зустріло її з великим піднесенням. Буржуазія, ремісники, робітники і фермери чекали проведення подальших перетворень. З ними пов'язані надії на поліпшення економічного становища, пом'якшення податкового тягара і ліквідацію зловживань.

Список використаних джерел:

1. Айзенштат М. П. Власть и общество Британии 1750-1850 гг. / М. П. Айзенштат. – М. : ИВИ РАН, 2009. – 389 с.
2. Барлова Ю. Е. «Гнилые мес течки» в истории Англии / Ю. Е. Барлова // Вопросы истории. – 1999. – № 6. – С.150-155.
3. Государственное и правовое устройство Англии в период конституционной монархии [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.xserver.ru/user/kmvaz/3.shtml>
4. Дэниел К. Англия. История страны. – М. : Эксмо, Спб. : Мидгард, 2007. – 480 с.
5. Курьев М. М. Герцог Веллингтон. – М. : Радикс, 1995. – 254 с.

ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ

Федюшко В. О., здобувач вищої освіти

Мартинчук І. І., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Більшість XIX століття пройшла у Великобританії під знаком правління королеви Вікторії (1837-1901). Вікторіанська епоха вважається часом найвищого розквіту британської держави, піднесенням економічного розвитку та добробуту суспільства, розквітом культури й мистецтв. Словосполучення «Вікторіанська епоха» ввійшло в британську та світову культуру як сталий прозвиський вираз. На відміну від Єлизаветинської епохи, королева Вікторія на політичні процеси майже ніякого впливу не мала, а саму Британію, на відміну від інших європейських країн, оминули соціальні потрясіння та революції цього часу. Характерними рисами епохи стали промислова революція і розвиток капіталізму, а також моральний кодекс британського суспільства, який закріпив консервативні цінності. Це період вагомих здобутків в економіці, політиці та культурі, час становлення індустріального суспільства та середнього класу. Цінності, які сповідувало населення – тверезість, пунктуальність, працьовитість, економність і хазяйновитість цінувалися і до правління Вікторії, але саме в її епоху ці риси стали нормою.

Будь-яке суспільство поділяється за низкою ознак, серед яких – стать, вік, соціальний статус чи стан, територія проживання, а також релігійна приналежність. В період правління королеви Вікторії англійське суспільство мало подібний поділ, від якого залежало отримання освіти, особливо це стосувалося жінок. Вперше за її правління піднімається проблема отримання освіти жінками, пояснюється це тим, що королева, яка сама була людиною освіченою та вважала, що освіта є невід'ємною складовою у житті кожної людини..

Жінки бідного стану отримували освіту в так званих «tagged schools» – це безкоштовні школи для бідних (перш ніж вручити їм крейду та грифельні дошки, безпритульних відлучували грубіянити, та навчали гарним манерам – на цю науку йшло не менше часу, ніж на навчання). Сироти та діти незаможних відвідували благодійні, або «промислові» школи, які почали з'являтися ще у XVIII столітті. Основи освіти отримували також діти в робітних будинках.

Благодійні школи зазвичай мали стандартизовану програму навчання, що включала не лише читання та арифметику, а й професійні навички, які могли стати в нагоді учням на службі – крою та шиття, кулінарії, прання, прибирання будинку. Дівчаткам прищеплювали охайність, відповідальність і послух. Благодійні школи утримувалися за кошти промисловців і філантропів, зацікавлених у тому, щоб їх протеже вирости поступливими працівницями [2, с. 67].

З часом такі благодійні школи переходять під опіку держави, де педагоги продовжували «мучити» та переконувати дітей не бажати неможливого. Переважала логіка, за якою дівчинка створена для домашньої роботи і їй не варто мріяти про місце служниці або, навіть гірше – гувернантки лише на тій підставі, що вона вміє читати, писати і рахувати. Наставниці у благодійних школах вважали, що учениць слід тримати у суворості, щоб викоренити їхні вади, властиві нижчим класам та виховати їх корисними членами суспільства.

Сільські жителі та представники середнього класу, недостатньо багаті, щоб сплатити за престижний пансіон, посилали дочок у звичайну денну школу. Дуже часто ними управляли поважні вдови або старі діви, причому за рівнем освіти наставниці не набагато випереджали своїх учнів. У 1851 році 700 англійських вчителів ставили хрестик замість

З М І С Т

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Безека С. С., Поліщук О. П. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ТОЛЕРАНТНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	3
Бернар І. М., Горобаха Н. М. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НАВИЧОК, ОРІЄНТОВАНИХ НА СТАЛІЙ РОЗВИТОК.....	4
Ваконюк А. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	5
Варейчук К. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	6
Воронова І. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПЛАНІМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ПОБУДОВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ	7
Гоголь Т. В., Кіндрат В. К. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ТРЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА.....	8
Голя Г. М., Бричок С. Б. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	9
Гомоль Т. П., Сілкова Е. О. ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ.....	11
Гопанчук В. В., Дубич К. П. ГУРТКОВА РОБОТА З ІНФОРМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	12
Данилюк Т. В., Стельмашук Ж. Г. СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Дацьо А. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ.....	14
Демянчук В. І., Генсіцька-Антонюк Н. О. ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРЕМИ ПРО ТРИ ПЕРПЕНДИКУЛЯРИ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	14
Джурик К. І., Баліка Л. М. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСВІТНЯ ДИСКРИМІНАЦІЯ»	15
Долганик М. І., Поліщук О. П. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	17
Дяденчук А. Ф. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАКАЛАВРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ ДО САМООСВІТИ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	18
Жирун А. В., Синьчук О. М. СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	19
Жулінська О. О., Свиріпа Л. К. СПЕЦИФІКА ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ІЗ ЕЛЕМЕНТАМИ РЕКЛАМНОГО ОГОЛОШЕННЯ В 4 КЛАСІ НУШ.....	20
Зух О. В., Горобаха Н. М. LEGO-КОНСТРУЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Ісаєва Д. Ю., Суятінова К. Є. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Капран Ю. В., Крайчук О. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ У КУРСІ МАТЕМАТИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	23
Кіндрат Т. М., Горобаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ ТА ПОШУК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	25
Ковтунович Т. А., Маліновська Н. В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ПРАВАМИ ТА ОБОВ'ЯЗКАМИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Ковтунович Т. О., Баліка Л. М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	28
Кожарко М. В., Поліщук О. П. ЦІНІСНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕТНОПЕДАГОГІКИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	29
Козлинець М. С., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	31
Козловська Х. Р., Свиріпа Л. К. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ НУШ.....	32

Крук Т. М., Поліщук О. П. ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	34
Кузьмич А. О., Петренко О. Б. ЗМISTОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «АВТОРСЬКА ШКОЛА» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	36
Кулакевич Л. М., Присяжнюк І. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОШКИ PADLET ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ONLINE-НАВЧАННЯ.....	37
Kurylenko Dana CREATIVE POTENTIAL AS A CREATIVE CONCEPT OF STUDENT'S CONSCIOUSNESS.....	38
Леонтьєва К. М., Шадюк О. І. ЛЕПБУК ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОЇ ГРУП.....	39
Леончук О. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ТІЛА ОБЕРТАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ»	40
Лукомська Ю. В., Галатюк Ю. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ФІЗИЧНІ ЗАДАЧІ З МЕХАНІКИ ВЕКТОРНО-ГЕОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ	41
Лясковець О. П., Безкоровайна О. В. ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ГОВОРІННІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	43
Магурська Л. В., Боровець О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	44
Макарець А. Л., Маліновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ ТРЕТЬОГО РОКУ ЖИТТЯ.....	45
Манзик Л. Ф., Стельмашук Ж. Г. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ	46
Мартінова С. О., Маліновська Н. В. УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ	47
Матвієнко С. П., Оксенюк О. В. ПЕРЕВАГИ І РИЗИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	47
Мельничук Н. В., Дубич К. П. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У КУРСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	49
Московчик І. М., Горобаха Н. М. РОЛЬ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Музика М. А., Шевчук О. А. ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ ТА ЙОГО УНИКНЕННЯ В СЕРЕДОВИЩІ ІСНУВАННЯ	51
Музичук Ю. А., Павлюк Т. О. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТРЕНАЖЕРІВ	53
Мурдза Х. В., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ	54
Мурдза Х. В., Руденко Н. М. УСНА НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ ІІ РІВНЯ.....	55
Наумич В. М., Сілкєва Е. О. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР ПРИ ВИВЧЕННІ НУМЕРАЦІЇ ЦІЛИХ НЕВІД'ЄМНИХ ЧИСЕЛ В КУРСІ МАТЕМАТИКИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	56
Петрица Ю. І., Чайка В. М. ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	56
Пилипчук Н. О., Стельмашук Ж. Г. ПЕДАГОГІЧНІ СИТУАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НУШ.....	58
Пікун О. Р., Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВУВАНOSTІ ГЕОМЕТРІЇ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ	59
Плюта В. А., Плюта Н. В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АКВАФІТНЕСУ	60
Поліщук Н. П., Галатюк Ю. М. ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	62
Полюхович Д. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ АЛГЕБРАЇЧНИХ ЗАДАЧ З КОМПЕТЕНТНІСНИМ ПІДХОДОМ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	64
Попова К. В., Гон М. М. ЕВОЛЮЦІЯ (НЕ) ПРИСУТНОСТІ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ (1991 – 2016 РР.)	65

Радзевич Ю. Ю., Оксенюк О. В. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	67
Сад М. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМИ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ	69
Свистун В. П., Пустовіт Г. П. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ЗМІСТ ТА ЗАВДАННЯ	70
Сидорчук Т. В., Шадюк О. І. МНЕМОТЕХНІКА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКА	72
Стельмах Н. Г., Галатюк Ю. М. ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	73
Стельмах Н. Г., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ КАРТОК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ»	75
Тертична Г. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	76
Тишкун В. А., Павлюк Т. О. РОЛЬ КАЗКОТЕРАПІЇ У РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ....	77
Трачук М. В. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ І НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З РІЗНИМИ ОСВІТНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	78
Фалко І. І., Шадюк О. І. БІЗБОРД – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	80
Чудінович В. О., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	81
Швед В. М., Павлюк Т. О. ВИХІДНІ РІВНІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ЗАСОБАМИ МАЛИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ЖАНРІВ	82
Шевчук Н. К., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Шевчук О. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ОНЛАЙН ЗАНЯТТЯХ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВ ОХОРОНИ ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	84
Шишак А. М., Чайка В. М. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ.....	85
Штокало О. Л., Ничипорук І. А., Глінчук Ю. О. ОХОРОНА ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ.....	86
Штокало О. Л., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДРУЖНИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	88
Шумелянко М. В., Павелків О. М. ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАНІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	90
Юрчик Н. В., Шадюк О. І. ВПЛИВ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ НА МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	91
Яремович М. А., Сойчук Р. Л. ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ СУПЕРЕЧЛИВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ	92

МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Волошина О. В., Кулакова Л. М. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО СТВОРЕННЯ СІМ'Ї (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ)	93
Воробей О. М., Ямницький В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМПАТІЇ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ МОЛОДОЇ СІМ'Ї	94
Главінська Е. С., Михальчук Н. О. ПЕРЕДУМОВИ ТА ФАКТОРИ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	95
Зайчук О. С., Камінська О. В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ТА РІВНЯ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	96
Карпенко М. С., Суятінова К. Є. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З СИНДРОМОМ ДАУНА ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	97
Левандовська А. В., Ямницький В. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	99

Максимчук М. Ю., Камінська О. В. СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОЇ ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ПІДЛІТКОВОЮ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЮ	100
Подерня Н. К., Главінська О. Д. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ.....	101
Романюк О. В., Главінська О. Д. ЕМПАТІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	102
Хомюк І. Я., Ямницький В. М. МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	103

МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Ажнюк І. В., Петрівський Я. Б. АЛГОРИТМИ І МЕТОДИ ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЗАДАЧАХ МОДЕЛЮВАННЯ ДЕТЕРМІНОВАНИХ ПРОЦЕСІВ.....	105
Берега О. А., Присяжнюк І. М. ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ В ПРОСТОРІ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	106
Boahen P. A., Naborets O. A FORMAL LOGIC IN SOLVING PROBLEMS OF DIAGNOSIS, TREATMENT AND PREVENTION OF DISEASES.....	107
Гончарук О. О., Петрівський Я. Б. ВИКОРИСТАННЯ W-ФУНКЦІЇ ЛАМБЕРТА ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ	108
Гошко А. С., Денисюк Н. В. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ 8 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ.....	109
Єфимець Д. Я., Шевчук О. А. ЕКОЛОГІЧНІ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ВЕРШКОВОГО МАСЛА В УКРАЇНІ	110
Зеленяк М. В., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ В УКРАЇНІ	112
Земба Я. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ДИНАМІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ.....	114
Кашернюк А. О., Портухай О. І. ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	115
Маринич І. Д., Шевчук О. А. ВИРОБНИЦТВО ШОКОЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	117
Нечитайло Д. В., Велесик Т. А. ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ	120
Приймак О. О., Костолович М. І. ПРИРОДНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	122
Процькова І. В., Шевчук О. А. СТАН ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЮ	123
Стрілець Я. І., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ	125
Тимошук І. М., Петрівський Я. Б. НЕЛІНІЙНЕ ПРОГРАМУВАННЯ. МЕТОД МНОЖНИКІВ ЛАГРАНЖА.....	126
Тищенко О. Л., Безрук Ю. М. ГЕОГРАФІЯ ПОШИРЕННЯ БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ У ЄВРОПІ.....	127
Толба Омар Алі Мухамед Тавакал, Лунгол О. М. СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ ФІЗИКИ	128
Холодюк І. О., Шевчук О. А. ГІПОДИНАМІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СКОЛІОЗУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	129
Шимчук Б. Р., Портухай О. І. ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ НА РОЗВИТОК РОСЛИННИЦТВА	130
Юрим І. Л., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИРОВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОРОВ'Я- ТА ЖИТТЄЗБЕРЕЖЕННЯ.....	132

МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Крохмаль Г. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ЦІЛОЧИСЛОВОГО ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ	134
Сіранчук В. О., Дубич К. П. СТВОРЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «IOT_ALL» ДЛЯ ВИВЧЕННЯ IOT	135

Ушаков М. А., Сінчук А. М. ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА «UNITY 3D» ДЛЯ РОЗРОБКИ ГРИ В КУБИК-РУБИК	136
Цехмейструк В. М., Паламарчук О. С. РОЗВИТОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	137
Шинкарчук Н. В. АПАРАТНО-ПРОГРАМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІРТУАЛЬНИХ РОБОЧИХ СТОЛІВ	138

МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Воят С. В., Крет Р. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА ВЕРЕСЕНЬ – ГРУДЕНЬ 2021 РІК (НА ОСНОВІ ІВЕНТ-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТОРІНКИ ПОСОЛЬСТВА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УКРАЇНІ В ТВІТЕРІ)	139
Горбунов В. В., Тенькова З. Ю. ФОРМУВАННЯ ІМПЕРСЬКИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ	139
Дацюк Ю. В., Мартинчук І. І. МІЖНАРОДНІ АНТИГІТЛЕРІВСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЇХ РІШЕННЯ	140
Дем'яненко А. А., Крет О. В. РОЛЬ НІМЕЧЧИНИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНИХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИНАХ З УКРАЇНОЮ	141
Десятничук І. І., Михальчук Р. Ю. СТАНОВЛЕННЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ В РОСІЇ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ТА ІІ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ	143
Добровольська В. А., Гумен С. Ф. ГРИГОРІЙ ПОЛЕТИКА – ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПЕРЕКЛАДАЧ, ПУБЛІЦИСТ, ІСТОРИК, ПРОСВІТИТЕЛЬ	145
Долганова М. П., Сєверова О. В. М. С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	146
Дудай В. Ю., Мартинчук І. І. РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	148
Кладько В. О., Мартинчук І. І. ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР.	150
Климовець В. В., Мартинчук І. І. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН	151
Ксьондзик С. М., Давидюк Р. П. ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА	151
Кучеров Г. Г. МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ «ПРОСВІТ» ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ	153
Ладика Д. Є., Михальчук Р. Ю. ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПИТАННЯ НА ПАРИЗЬКІЙ МИРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ	154
Лесняк В. Ю. ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ	155
Лісовець А. П., Крет О. В. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ФРАНЦІЄЮ	156
Мартинчук Ю. П., Бакуменко О. П. РОЛЬ В. ЧЕРЧИЛЛЯ У КОНСОЛІДАЦІЇ БРИТАНЦІВ НА ПОЧАТКУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	157
Мирончук М. А., Мирончук А. С. ВНЕСОК УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У БОРОТЬБУ ІЗ НАСЛІДКАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ	158
Михальчук Р. Ю. ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.)	159
Монич О. І., Данилець Ю. В. РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ У СЕЛІ GIULEȘTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР.	161
Наконечна(Яруга) К. А., Плюта Н. В. ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р.	162
Поліщук А. О., Михальчук Р. Ю. ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ	164
Рушак В. Ю., Гуменюк О. В. «ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ»	166
Семеренко М.-В. В., Михальчук Р. Ю. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В СЕРЕДНЬОВІЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	167
Сухий В. І., Сєверова О. В. ВИНИКНЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ІДЕЙ ТЕОРІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ	169
Таргонська А. І., Мартинчук І. І. ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ	170

Федюшко В. О., Мартинчук І. І. ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ	172
---	-----

МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Bahlai M. R., Shainer I. I. RUSSIAN LANGUAGE IN UKRAINE: REDUCTION OF ITS USE DUE TO WAR	174
Гайдук А. О., Шульжук Н. В. ВСТАВНІ ТА ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА: ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ	175
Кіт І. Р., Струк І. В. ЛІТЕРНІ ПАРАГРАФЕМНІ ЗАСОБИ У ДИТЯЧОМУ ТВОРІ Р. ДАЛА «MATILDA» ТА СПОСОБИ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	176
Шупічук Д. В., Безкоровайна О. В. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	178

МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Нестерук О. І., Менделюк Т. М. ВИШИВАНКА–КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	179
Паславський М. С., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА) КІНЦЯ XVIII- XIX СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ	180